

ANNOTATIONES

IN EURIPIDIS HERACLIDAS.

1. ΤΟΥΤΟ μοι δεδογμένον (δεδεγμένον Trincavellus) Stobaeus X. p. 126. Gesn. ubi leguntur quatuor primi hujus fabulae versus. Quinti initium in sua ed. addidit Grotius.
2. Distinctio quam post δίκαιος habet etiam Aldus, significat verba τοῖς πέλαις non cum δίκαιος sed cum πέρυκε conjungenda esse. Vertit Brodaeus, *Ad cognatos affinesque suos juvandos natus est*. Melius Gesnerus ad Stobaeum, *Quod vir justus natus sit in proximi commodum*. Ubi vocabulum *proximi* eodem sensu accipiendum est, quo dicitur in Latina librorum utriusque foederis versione, *Diliges proximum tuum sicut te ipsum*. De quo consulendus omnino Schleusnerus v. Πλησίον. Iolai igitur secta fuit, ut Catonis, *Non sibi, sed toti genitum se credere mundo*, praecipue vero patriae et amicis. Ita Iphigenia apud nostrum Iph. A. 1385. Καὶ γὰρ οὐχ οὕτω τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν. Πᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὴν ἔτεκες, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ. Ita scribendum esse priorem versum satis constat ex El. 1105.
3. Εἰς τὸ κέρδος ἀνειμένον. *Propensum in lucrum* plerique interpretes. Malim, *lucro deditum*. Milites Aegyptios τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους appellat Herodotus II. 167. Paullo ante c. 165. verba ἀνέονται (malim ἀνέονται) ἐς τὸ μάχιμον eodem sensu usurpantur. Apud eundem VII. 103. qui libertate fruuntur ἀνειμένοι ἐς τὸ ἐλεύθερον (in aliis libris ἐλεύθεριον) dicuntur. Adde verba ἀνιέναι ἑωυτὸν ἐς παιγνίην, *dare se ludo*, II. 173. Quae loca affero propter praepositionem εἰς verbo ἀνιέναι subjectam. Cujus constructionis alterum exemplum apud Atticos poetas haud reperi.
4. Φίλοις τ' ἀχρηστος Stobaeus. Omnino retinenda vulgata scriptura. Solent enim plerumque tragici in hujusmodi sententiis publica et privata officia distinguere. Ita post Antiope fr. 11. Ὁ δ' ἤσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλῆς φίλος, Πόλει τ' ἄριστος. Ibid. fr. 29. Ἄργος μὲν οἴκοις (f. ἀστοῖς) καὶ